

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)**Đọc đoạn trích:**

Để trưởng thành, tất cả chúng ta đều phải trải qua hai cuộc đấu tranh: Một cuộc đấu tranh bên ngoài và một cuộc đấu tranh ngay trong tâm trí mỗi người. Nhưng cuộc đấu tranh quan trọng nhất và có ý nghĩa nhất chính là cuộc đấu tranh diễn ra ngay trong tâm hồn mỗi người. Đó là cuộc đấu tranh chống lại các thói quen không lành mạnh, những cơn nóng giận sắp bùng phát, những lời gian dối chực trào, những phán xét thiếu cơ sở và cả những căn bệnh hiểm nghèo... Những cuộc đấu tranh như thế diễn ra liên tục và thật sự rất gian khó, nhưng lại là điều kiện giúp bạn nhận ra cảnh giới cao nhất của mình.

Hãy luôn cẩn trọng và can đảm. Hãy tiếp thu ý kiến của những người xung quanh nhưng đừng để họ chi phối quá nhiều đến cuộc đời bạn. Hãy giải quyết những bất đồng trong khả năng của mình nhưng đừng quên đấu tranh đến cùng để hoàn thành mục tiêu đã đề ra. Đừng để bóng đen của nỗi lo sợ bao trùm lên cuộc sống của bạn.

Bạn phải hiểu rằng, dù có thất bại thảm hại đến mấy chẳng nữa thì bạn cũng đã học hỏi được một điều gì đó bổ ích cho mình. Vì vậy, hãy tin tưởng vào con đường mình đang đi và vững vàng trong cuộc đấu tranh vì những mục tiêu cao cả.

(Trích Đánh thức khát vọng, First News, NXB Hồng Đức, 2019, tr. 67-68)

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1. Xác định thao tác lập luận chính được sử dụng trong đoạn trích.

Câu 2. Theo tác giả, cuộc đấu tranh nào là quan trọng nhất và có ý nghĩa nhất?

Câu 3. Anh/Chị hiểu như thế nào về câu sau: "Hãy tiếp thu ý kiến của những người xung quanh nhưng đừng để họ chi phối quá nhiều đến cuộc đời bạn"?

Câu 4. Anh/Chị có đồng tình với ý kiến "dù có thất bại thảm hại đến mấy chẳng nữa thì bạn cũng đã học hỏi được một điều gì đó bổ ích cho mình" không? Vì sao?

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)**Câu 1. (2,0 điểm)**

Từ nội dung đoạn trích ở phần Đọc hiểu, anh/chị hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày quan điểm của mình về ý nghĩa của những suy nghĩ tích cực trong cuộc sống.

Câu 2. (5,0 điểm)

Trong vở kịch *Hồn Trương Ba, da hàng thịt*, tác giả Lưu Quang Vũ viết:

Hồn Trương Ba: Ông hãy đưa hồn cụ Tị về nhập lại vào xác nó, cho nó được sống lại!

Đế Thích: Không được! Việc cụ Tị... chắc chắn đã có lệnh của bà Tây Vương Mẫu.

Hồn Trương Ba: Ông hãy cứu nó! Ông phải cứu nó! Ông có biết đứa con đối với người mẹ là thế nào không? Còn to lớn hơn cả ý muốn bà Tây Vương Mẫu nhà ông. Ông Đế Thích, vì con trẻ ông ạ, vì con trẻ! Ông hãy giúp tôi lần cuối cùng. Tôi sẽ không bao giờ làm phiền ông nữa, không đòi ông điều gì nữa! (lấy bó hương ra) Đây! (bẻ gãy cả bó)

Đế Thích: Ông Trương Ba... (đắn đo rất lâu rồi quyết định) Vì lòng quý mến ông, tôi sẽ làm cụ Tị sống lại, dù có bị phạt nặng... Nhưng còn ông... rốt cuộc ông muốn nhập vào thân thể ai?

Hồn Trương Ba (sau một hồi lâu): Tôi đã nghĩ kỹ... (nói chậm và khẽ) Tôi không nhập vào hình thù ai nữa! Tôi đã chết rồi, hãy để tôi chết hẳn!

Đế Thích: Không thể được! Việc ông phải chết chỉ là một lầm lẫn của quan thiên đình. Cái sai ấy đã được sửa bằng cách làm cho hồn ông được sống.

Hồn Trương Ba: Có những cái sai không thể sửa được. Chấp vá gượng ép chỉ càng làm sai thêm. Chỉ có cách là đừng bao giờ sai nữa, hoặc phải bù lại bằng một việc đúng khác. Việc đúng còn làm kịp bây giờ là làm cụ Tị sống lại. Còn tôi, cứ để tôi chết hẳn...

Đế Thích: Không! Ông phải sống, dù với bất cứ giá nào...

Hồn Trương Ba: Không thể sống với bất cứ giá nào được, ông Đế Thích ạ! Có những cái giá đắt quá, không thể trả được... Lạ thật, từ lúc tôi có đủ cam đảm đi đến quyết định này, tôi bỗng thấy mình lại là Trương Ba thật, tâm hồn tôi lại trở lại thanh thản, trong sáng như xưa...

(Ngũ văn 12, Tập hai, NXB Giáo dục, 2008, tr. 151 - 152)

Phân tích vẻ đẹp của nhân vật hồn Trương Ba trong đoạn kịch trên. Từ đó, nhận xét về thông điệp mang ý nghĩa triết lý nhân sinh mà Lưu Quang Vũ muốn gửi tới người đọc qua đoạn trích.

HẾT

(Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm)